

redegørelse for hensættelserne i Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring til Finanstilsynet.

Der henvises til punkt 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det foreslås i § 63a, stk. 9, at den ansvarshavende aktuar kan forlange, at bestyrelsen indkaldes, og at denne har ret til at være til stede og udtale sig ved bestyrelsesmøder, medmindre bestyrelsen i den enkelte sag træffer anden beslutning. Bestemmelsen svarer til, hvad der gælder i lov om finansiel virksomhed og lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Der henvises til punkt 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det foreslås at præcisere bestemmelsen vedrørende arbejdsskadereformens ikrafttræden. Der henvises til punkt 1, 2 og 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Ved forslaget til *stk. 1* præciseres, at arbejdsskadereformen er trådt i kraft den 1. januar 2004. Det indebærer, at de tilskadekomne og efterladte er omfattet af de forbedringer, der er indført ved arbejdsskadereformen, herunder retten til at få betalt udgifter til fremtidige behandlinger og hjælpemidler. Det indebærer videre, at de nye regler om sagsbehandling, herunder fristerne i §§ 16 og 39, også gælder. Samtidig indebærer bestemmelsen, at selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller har haft ret til frivillig sikring fra 1. januar 2004. Bestemmelsen er således i overensstemmelse med den politiske aftale om arbejdsskadereformen.

Stk. 2 svarer til gældende lovs § 85, stk. 2.

Stk. 3 svarer til gældende lovs § 85, stk. 3, dog med den ændring, at det nu fremgår, at reformen gælder for alle arbejdsskadesager fra 1. januar 2004.

Stk. 4 indeholder en særregel for behandlingen af sager om erhvervssygdomme anmeldt i 2004.

Det foreslås, at erhvervssygdomsbegrebet efter § 10 i lov om sikring mod følger af arbejdsskade skal anvendes ved behandlingen af disse sager ved vurderingen af, om en anmeldt sygdom er omfattet af loven. Det skyldes, som det fremgår af punkt 1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, at Arbejdsskadestyrelsen og Erhvervssygdomsudvalget skulle bruge 2004 på at forberede det nye erhvervssygdomsbegreb. Det nye erhvervssygdomsbegreb i § 7 i lov nr. 422 af 10. juni 2003 skal således først anvendes i sager om erhvervssygdomme, der anmeldes den 1. januar 2005 eller senere.

Ved arbejdsskadereformen blev der indført et nyt erhvervssygdomsbegreb. Det nye erhvervssygdomsbegreb tilsigter at lempe betingelserne for, at sygdomme kan optages i fortegnelsen over erhvervssygdomme. Det nye erhvervssygdomsbegreb giver således mulighed for at anerkende flere sygdomme end tidligere.

Tilsvarende indeholder *stk. 5* en særregel med hensyn til udbetaling af erstatning både som løbende erstatning og som kapitalerstatning i sager om erhvervssygdomme anmeldt i 2004.

Ved den principielle afgørelse, der er omtalt i punkt 1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, har Ankestyrelsen fastslået, at den gældende ikrafttrædelsesbestemmelse indebærer, at arbejdsskadereformen ikke er trådt i kraft for så vidt angår erhvervssygdomme før 1. januar 2005. Det indebærer, at sager om erhvervssygdomme anmeldt i 2004 skal behandles efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade, og at tilskadekomne og efterladte har ret til erstatning og godtgørelse efter denne lov.

Det betyder, at løbende erstatning for tab af erhvervsevne og tab af forsørger skal udbetales til modtageren opnår ret til folkepension som henholdsvis 65- eller 67-årig, hvor den løbende erstatning skal afløses af et afløsningsbeløb på henholdsvis fire og to gange den årlige løbende ydelse. Det betyder ligeledes, at de tidligere kapitaliseringsfaktorer skal anvendes ved omsætning af løbende erstatning til kapitalerstatning.

Efter arbejdsskadereformen udbetales løbende erstatning for tab af erhvervsevne fortsat, indtil modtageren fylder 65 år og opnår ret til folkepension, men i modsætning til tidligere udbetales der ikke et afløsningsbeløb. Hvis den tilskadekomne er fyldt 63 år på tidspunktet for arbejdsskaden, udbetales erstatning altid som et engangsbeløb på to gange den årlige løbende ydelse. Det betyder, at kapitaliseringsfaktorerne for modtagere af løbende erstatninger er lavere efter ny lov end efter tidligere lov.

Det foreslås derfor i lovforslaget at skabe en særregel herom i overensstemmelse med Ankestyrelsens principielle afgørelse.

Forslaget til *stk. 6* svarer til gældende lovs § 85, stk. 4.

Forslaget til *stk. 7* svarer til gældende lovs § 85, stk. 5, idet det dog bemærkes, at anvendelsesområdet nu kun er sager om arbejdsulykker. Det skyldes, at sager om erhvervssygdomme anmeldt i 2004 skal behandles efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade for så vidt angår omsætning til kapitalerstatning.